

גיליון מס' 8
שנה 86
כ"ז בטבת תשפ"ג
20.1.2023

בַּקְשׁוֹת / חיים גורי

אֲנִי מִבְקֵשׁ מִן הַחֹרֶף
שִׁיעִירֵנוּ בְּבִרְקִיו וּרְעָמָיו
וְיִסְעִירֵנוּ וְיִמְרַק אֶת הַנֶּשֶׁמָה
וְיִטְהֵר אֶת הַלְּבָבוֹת.

אֲנִי קוֹרֵא לְרוּחַ הָעֵזָה שֶׁתְּבֹא
וְתִנָּשֵׁב בְּחֻצוֹתֵינוּ
וְתִטְלֹטֵל עֲצִים כְּבִדֵּי עֵנָף
וְדִגְלִים וְכִבִּיסָה טְרוּפָה.

אֲנִי קוֹרֵא לְרוּחַ
שֶׁתְּבֹא מֵאַרְבַּע הָרוּחוֹת
לְהַזְכִּירֵנוּ מִי אֲנַחְנוּ
וְיֵמָּה הִיא שְׁעֵתֵנוּ הַיְפָּה.

- עלון פנימי -
עריכה, הקלדה ועיטור:
כרמלה אורובן ואביב לשם
הגהה: טל קדר
Egg Design: עיצוב

רשם: אילן אופיר, אישר: שאול גור

6/12/2022

נוכחים: איל, תמיר, שאול, שלמה, יאיר, אורלי, צור, עובד, דגן, משה, ענת, דני, אילן אופיר.
חסרים: אילן אשל, רמי

1. אישור דו"חות כספיים: חקלאות ועסקים שער הגולן אגש"ח בע"מ

ליטל צורי - ברית פיקוח מציגה את הדו"חות הכספיים של פעילות התאגיד לשנת 2021 - שנת הפעילות הראשונה;

הצעה להחלטה:

א. ההנהלה הכלכלית מאשרת את הדו"חות.

ב. העלאת הרווח לפי סעיף 62.

ג. מינוי ברית פיקוח כרו"ח לשנת 2022.

החלטה: מאשרים פה אחד.

2. המשך דיון בנושא ההתקשרות עם "עוף טוב"

מוזמן עומרי עברי, מנהל הלול.

שאול סוקר את מערכת היחסים עם "עוף טוב" בחודשים האחרונים ואת השפעת הסדר המדגרות על הנעשה בענף הפטם. חשוב להדגיש כי המשך עבודה במסגרת האינטגרציה משמעותה חוסר כדאיות כלכלית לענף.

ההצעה המובאת כאן היא לאחר ניסיונות להגיע להבנות עם "עוף טוב" על המשך פעילות לול שער הגולן כמגדל עצמאי. לצערנו, הניסיונות לא צלחו ו"עוף טוב" לא מוכנים להמשיך במודל הקיים מעבר ל 31.3.23 ולא מוכנים לקלוט תוצרת הלול מ 1.4.23, אם לא נצטרף כחברים באינטגרציה.

אי לכך חיפשנו חלופות בשוק על מנת שנוכל להמשיך לפעול כמגדל עצמאי כפי שהיינו עד היום.

ההצעה המוצעת כאן היא עבודה מול משחטת דבאח. למשחטה זו יתרונות יחסיים, כגון: המשחטה מוכרת את התוצרת לחנויות של אותם בעלים, כך שאין דמי תיווך והם יכולים לשלם יותר למגדל על התוצרת. משחטה זו רוצה עופות גדולים ומידגר כל 63 ימים, דבר שיגדיל לנו את התפוקות וישפר את הרווחיות. אין בעיית צומות, גידים וכשרות ועוד.

מוצג עיקרי הצעת ההתקשרות עם משחטת דבאח, המשך רכישת תערובת ב"צמח תערובת" ושמירה על הסכם ההנחות והחזרי סוף שנה - ישנה אופציה למעבר למכון תערובת אחר.

- המשך הגידול בלול הבית עלול להיות בעייתי, הפתרון רק ע"י שיתוף פעולה עם "עוף טוב".

- תנאי העבודה עם דבאח זהים לתנאים העכשוויים עם "עוף טוב".

- חתימה לשנתיים עם חוסר וודאות אם יסתיים הסכם המדגרות, נכון בכל ענף הפטם.
- המשחטה תשלם עבורנו את האפרוחים ליבנה, דבר שיקטין את החשיפה אליה.
הצעה להחלטה: התקשרות עם משחטת דאבא, או המשך עבודה עם משחטת "עוף טוב"
בשיטת האינטגרציה;
החלטה: ההנהלה מאשרת חתימה על הסכם עם משחטת דאבא.

3. אישור דו"חות כספיים לתאגידים העסקיים בשער הגולן

שאל מציג את הדו"חות הכספיים של התאגידים השונים:
"אל מול גולן" תיירות ואירוח שותפות מוגבלת 550016109;
"גולן מוצרי פלסטיק שער הגולן" שותפות מוגבלת 550001366;
שער הגולן עסקים וניהול אגשי"ח בע"מ 570039164;
אנרגיה שער הגולן שער הגולן בע"מ 515088946;
יזמות ופיתוח שער הגולן אגשי"ח בע"מ 570054783;
הצעה להחלטה: א. ההנהלה הכלכלית מאשרת את הדו"חות;
ב. העלאת הרווח לפי סעיף 62;
ג. מינוי ברית פיקוח כרו"ח לשנת 2022;
החלטה: מאשרים פה אחד.

4. אישור פרוטוקול קודם 29/11/22

החלטה: הפרוטוקול אושר.

כאן גולן!

דיבידנד בגין רווחי "גולן" משנת 2022

בישיבת דירקטוריון "גולן" מתאריך 3.1.23 הוחלט לחלק דיבידנד לבעלי המניות מתוך רווחי
2022 בסך 18 מיליון ₪
מתוך זה 12 מיליון ₪ לשער הגולן.
סכום זה ייכנס לגזברות הקיבוץ במהלך ינואר 2023.

יהודה כהן, יו"ר "גולן"

משתתפים בחדר ישיבות ובזום: נעמי מור, חוה ברייר, נורית קצירי, נילי ארזי, תמר גולני, יהודה כהן, אורה אלון, מזל אלט, יניב צור, זיו בן סירה, ניר קיטאי, הלל צרי, גלעד רוטבך, ענת לשם, רמי יעקב.

נעדרו מהישיבה: אילן אופיר

יו"ר ועד הנהלה: אורה אלון

1. תוכנית עבודת מזכירות רחבה בשנת 2023

מזכירות רחבה קיימה דיון בנושא תוכנית עבודת מזכירות רחבה לשנת 2023. בסבב שנערך בדיון העלו חברי המזכירות נושאים מהותיים לחיינו בשער הגולן, הן לטווח הארוך והן בשוטף. כמובן שבכוונת המזכירות לעסוק בשני התחומים במקביל. התוכנית לשנת 2023 הינה מאד שאפתנית ואנו תקווה שנוכל לעמוד בה. מצ"ב לדיווח זה את מכלול הנושאים שהוצעו לעבודה.

2. דיווחים והודעות

ענת לשם הציגה את המלצת צוות הכספים של הקיבוץ להשקעה בנכסים בלתי סחירים, כחלק ממדיניות ההשקעה הכוללת של כספי הקהילה שאושרה במזכירות הרחבה. ההמלצה התקבלה בליווי יועץ הכספים (עמי רוזנברג) שאיתו עובד הקיבוץ. לאחר הסבר קצר המזכירות אישרה את ההמלצה להשקעת שלושה מיליון ₪ מכספי "כרית הביטחון" של הקיבוץ ב-3 נכסים בלתי סחירים: גלבע מניות השקעה בהיקף של 1 מ' ש"ח, הפניקס חוב נדל"ן השקעה בהיקף של 300 מ' דולר (כ- 1 מ' ש"ח), פולן סטריט השקעה בהיקף 1 מ' ש"ח.

3. הוספת חברים לוועדת דיור

הסעיף נדחה לישיבה הבאה.

תוכנית לעבודת מזכירות רחבה לשנת 2023

שער הגולן לאן (חזון)?

- בניית תוכנית עבודה להשגת יעדים מרכזיים לחמש שנים הקרובות כולל.
- דיון על המודל השיזורי/מתחדש.

חלופת האגודה

- כן/לא? קבלת החלטה עקרונית לפני קבלת שומה מרמ"י

המשך עיסוק בצמיחה דמוגרפית

- הלכה למעשה
- התייחסויות סקטוריאליות
- גיל השלישי וצעירים אחרי צבא עד ל- 35

נושאים שוטפים:

- נושאי דיור, חצר, הפרטות, נושאים אישיים וכו'
- ו.דיור - הרחבה, חלוקת תפקידים וסמכויות
- פתרונות נוספים לדיור קבע לחברים זכאים
- דיון בכספי הבנוס לשימוש ציבורי אחת למספר שנים
- ביקורת פנים, מנהל תקין ושקיפות ציבורית
- מיחשוב הסדרים ותקנונים בתוכנה לכלל הציבור
- מישרת מנהל רכש
- הסדרת חניה ונסיעה בתחומי הקיבוץ
- פתרונות בנושא תעסוקה לחברים/עובדים חלקית / או לא עובדים
- הסדרת התנהלות למול יזמויות חברים
- הסדרת תקנון לבעלי צריכים מיוחדים.

ריכוז תנועת אוכלוסייה לשנת 2022

תנועת אוכלוסייה	ס"ה	השם
התקבלו לחברות	2	שירן מאטסאס, ישי מוריה
בני חברים שהתקבלו	1	סתיו מוריה
עזבו	0	
התקבלו למועמדות	0	
בנים של מועמדים שהתקבלו	0	
יצאו לעצמאות כלכלית	0	
חזרו מעצמאות כלכלית	0	
נפטרו	6	מרגלית גרונר, רותי אשל, יובל רפאלי, עודד פרקר, עמוס כהן, רענן שילה
נולדו	2	נעמי הלוי, רני סובלמן
התחילו הסדר סטודנטים	2	שיר רפאלי, יסמין מילר
סיימו הסדר סטודנטים	4	דור ארזי, אלון רינג, מאיר לוי, שי עזרא
התגייסו לצה"ל	8	עילי דגן, רגב קן דרור, יובל עמוס, עומר קידר, תומר תורן, מאי סופיר, יוני משוב, נרי אלון
השתחררו מצה"ל	1	הדר קדוש, תו עברי
עברו לצבא קבע	3	אורי אפשטיין, תומר אופיר, תו עברי
התחילו י"ג שנת שירות	2	עמית דגן, קאמי אלון
סיימו י"ג שנת שירות	2	יובל עמוס, יוני משוב
יצאו לחופשה	0	
מסלול בנים מיוחד	0	
התחילו שירות לאומי	1	איתי אפשטיין

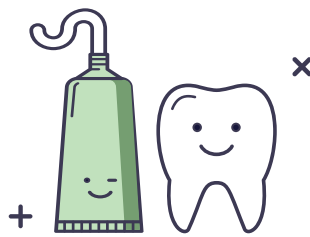
חברי ועדת פנסיה אומרים תודה להילי פלד

10.1.2023

בסוף שנת 2022 סיימה הילי פלד תקופה ארוכה של פעילות בוועדת פנסיה. חברי הוועדה נפרדו ממנה בצער, אך בהערכה רבה והדגישו עד כמה רבה היתה תרומתה ליציבות וקידום תחום הפנסיה בקיבוץ, ואת האמון שזכתה לו מחברים רבים מאוד.

אנו מודים להילי שהשתתפה איתנו עד עתה, ומצפים לנציגי ציבור נוספים שירצו להיות שותפים כחברים בוועדת פנסיה. (רק תגידו לחדווה שקד...).

מרפאת שיניים

שער הגולן

טל קידר

10.1.2023

לחברים שלום,

קצת מהנעשה במרפאת השיניים, לסיכום (כמעט) שנה בתפקיד.

נכנסתי לתפקיד אחראית מרפאת השיניים והסייעת בסוף ינואר 2022. הכניסה הייתה מלווה בחששות, מכיוון שרפואת שיניים היא תחום שהיה רחוק ממני ולא הכרתי את המושגים והמכשירים.

זה המקום להתנצל בפני מי שלא הבנתי מה ביקש ממני, שכחתי לתת לו תור לבדיקה או שפשוט לא ידעתי מה לענות. תמיד ניסיתי, ועדיין אני מנסה, לתת את המענה הנכון ביותר, ואם אני לא יודעת את התשובה אני מתייעצת.

אני חייבת תודה גדולה לכל מי שהושיט עזרה, הן במתן תשובות לבעיות והן בעבודה איתי או במקומי כשלא יכולתי לעבוד כדי שלא נסגור את המרפאה.

בראש ובראשונה תודה ענקית **לדודו**, רופא השיניים, שעבד איתי, ללא עזרה, מהיום השני שלי בעבודה ובזכותו המרפאה תפקדה בתקופה הראשונה.

המבצע הגדול ביותר שעשיתי עם כניסתי לתפקיד היה לסרוק את כל התיקים הכתובים הרפואיים של כל מי שטופל אצלנו במרפאה ולהעביר אותם לארכיון הממוחשב של כל מטופל. התיקים הכתובים ישארו אצלנו כשנה, עד שילכו לגריסה.

נושא נוסף שחייב טיפול הוא המחירון, שלא עודכן כבר מספר שנים (אקטואלי רק למטופלים מבחוץ ולחברים שעברו למסלול השיזורי). חברים המעוניינים לקבל אליהם את המחירון (המעודכן לתאריך 1.1.2023) מתבקשים לשלוח לי הודעת ווטסאפ לטלפון של המרפאה.

בקשה חשובה כשאני שולחת תאריך לתור מתוכנן לבדיקה או טיפול שיניים - אני מבקשת אישור הגעה. גם אם אישרתם בעבר את התור, אני מבקשת אישור חוזר, מכיוון שהרבה פעמים יש אירועים לא מתוכננים שגורמים לביטול התור. אני מנסה לתת תורים בזמן הקרוב ביותר שיש, וכשמטופל לא מגיע והצוות יושב ומחכה לו, זה בזבוז זמן, וחבל.

התחדשנו בתא דואר (מספר 39) שבו שמים קבלות על נסיעות וטיפולי שיניים. אנא, השתדלו לא לשים בתא הדואר הפרטי שלי, מכיוון שלפעמים ילדי לוקחים את הדואר וזה עלול להגיע לגן שעשועים/מגרש כדורגל או לכל מקום אחר.

אני רוצה להודות **לענת אלסטר** על העזרה והתמיכה שנתנה לי ומאחלת **לפנינה** הצלחה ושיתוף פעולה פורה.

אני מודה ומאחלת הצלחה רבה לטנייה קניז'ה, שהצטרפה לצוות המרפאה ותגבה אותי כשלא אוכל לעבוד.

אני מבקשת להזכיר שדרכי ההתקשרות איתי הם דרך הטלפון הנייד של מרפאת השיניים, שמספרו 052-8664152. הכי טוב לשלוח הודעות ווטסאפ. כמובן שבמקרים דחופים ניתן להתקשר, אבל זה פחות רצוי. כמו כן הטלפון הנייד של המרפאה פעיל וניתן להשאיר בו הודעות קוליות (מספר 7381)

לסיכום, מזכירה לכולם שכדאי להגיע לבדיקת שיניים שגרתית אחת לשנה ולשיננית לפי הצורך. אז אל תחכו שאפנה אליכם - שלחו אלי הודעה ונקבע ביחד תור. זכרו - הרפואה הטובה ביותר היא הרפואה המונעת!

בברכת בריאות שלמה, ואל תשכחו - החיוך מתחיל מבפנים!

טל וצוות מרפאת השיניים

צוות ענף המזון מתגבש

ביום חמישי 5.1.23 צוות ענף המזון יצא לחצי יום כיף של גיבוש והנאה ביחד. "הבוקר התחיל בלחץ של עבודה כדי להספיק להכין את כל המנות לצהרים ובשעה 10:30 יצאנו כל הצוות", מספרת שלי עמוס. "זכינו ליום יפהפה, מזג אוויר מצוין ואווירה טובה. התחלנו בטיול ג'יפים בנהיגה עצמית עם הסברים טובים ומעניינים על הגולן, וקינחנו בארוחה טובה במסעדת הבקתה במושב רמות. מה שחשוב, שכולם היו מרוצים, והעבודה בחדר אוכל גם באותו היום זרמה מצוין."

74 שנים אחרי שנהרג במלחמת העצמאות - הילד הנטוש ששרד את השואה זוכה להנצחה אלי אשכנזי אתר החדשות וואלה

ב-10 ביוני 1948 נהרג טוראי חיים-הארי וולף בתקרית חדירת חיילים סורים לתוך קיבוץ שער הגולן. בן עשרים היה בנופלו. רק ארבע שנים לפני כן הגיע לארץ ישראל, נער בודד, ללא כל קרוב משפחה. מגיל שלוש גדל ללא הורים, ילד שננטש פעם אחר פעם, ללא מגע של חום ואהבה. רגע אחרי שנקלט והתחנך בפנימיית נוער בארץ ישראל, החל להרגיש קרקע יציבה תחת רגליו ולבנות את חייו מאפס, נפל בקרב. שלושה חברים היו לו, מתקופות של נדודים באירופה של תקופת השואה. רק הם זכרו את הנער הבודד ופקדו את קברו.

רק עכשיו, אחרי 74 שנים, זוכה וולף ששמו יעלה מתהום השיכחה, יוזכר ויונצח. בשבוע שעבר נתלתה תמונתו בחדר ההנצחה לחללי מערכות ישראל שבקיבוץ שער הגולן. רסיסים מסיפור חייו החלו להיאסף וחוברו לסיפור חיים רציף, גם אם דליל. קבוצה של שלושים בני אדם ישבו והקשיבו והעלו את זכרו של החייל שהיה נצר אחרון למשפחתו ועד היום לא היה מי שיזכיר וינציח אותו.

ההנצחה של וולף היא יוזמה של עו"ד ישראל זר-אביב, "אוהב אדם אשר אוזנו כרויה לסיפורים של אחרים", הגדיר את עצמו. זר-אביב נחשף לפני מספר שנים לסיפור חייו של צבי למדן, שכנער צעיר שרד את אימי השואה, והחליט לכתוב עליו ספר בשם "הנער שלא שכח את שמו". כשעבד על כתיבת הספר, שמע מפי למדן כי למסע ההישרדות שלו בילדותו ובנעוריו היו שותפים עוד שלושה ילדים יהודים בני גילו. אחד מהם היה וולף שגם הוא הגיע עם למדן ועם חבר נוסף לארץ ישראל.

זר-אביב רצה לדעת יותר על אותו חבר של למדן וביקש למצוא מידע אודותיו, מעבר לתאריך נפילתו בקרבות מלחמת העצמאות.

"כשהבנתי שהוא היה לוחם בגדוד 12 של גולני, הוא גדוד "ברק", הרגשתי גם חיבור מיוחד: שנים אחריו, גם אני הייתי חייל באותו גדוד", אמר זר-אביב. "הרגשתי שנוצר פה חיבור רגשי וביקשתי ללמוד עליו יותר", הוסיף.

המידע שהיה אודות וולף היה דל. על מצבת קברו שבנחלת יצחק ובאתר "יזכור" לחללי מערכות ישראל כתוב רק שם האב, "יצחק". פרטים מעטים כתובים גם על מסלול החיים הסבוך שהספיק לעבור בשנות חייו הקצרים. גם על נסיבות נפילתו אין גירסה אחת. לזר-אביב סופרה גירסה ולפיה וולף היה בעמדת שמירה בבניין שבשולי הקיבוץ יחד עם אדם נוסף, חבר שער הגולן. כשהתקרבו לעמדה חיילים סורים, נמלט החבר, וולף נשאר להילחם לבדו. גירסה אחרת, כפי שגם הופיעה בעיתון "דבר" חודש אחרי התקרית, מתארת תרגיל הונאה של הסורים שהתקרבו לעמדה כשהם מעמידים פני לוחמים יהודיים. הם הספיקו להרוג את

וולף בטרם נחשפה זהותם. בשתי הגירסאות זהה העובדה כי במקום התפתח קרב שבסופו החיילים הסורים נמלטו מהמקום.

וולף נקבר בקבר זמני בקיבוץ אפיקים, ומאוחר יותר הועתק קברו לבית הקברות נחלת יצחק שבתל אביב.

יום הקרב, 10 ביוני 1948, היה יום אחד לפני שנכנסה לתוקפה ההפוגה הראשונה בקרבות שעליה הסכימו הצדדים הלוחמים - ישראל וצבאות ערב. באותו יום ניסו הסורים להשיג הישגים בחזית הצפון, בעיקר באזור עמק החולה והגליל העליון. התקרית בשער הגולן שבעמק הירדן נמנית כנראה על אותו מאמץ סורי.

הקרב התרחש שלושה שבועות בלבד אחרי שהקיבוץ נכבש על ידי הצבא הסורי, יחד עם הקיבוץ השכן, מסדה. הנסיגה הגיעה אחרי ארבעה ימים בהם הקיבוצים הופגזו ונכתשו וכוחות צבא סוריה עמדו לכבוש אותם. בתחילה פונו הילדים ואחר כך עזבו גם המגוינים. חמישה ימים אחרי שנאלצו לסגת, שבו חברי שער הגולן ומסדה לקיבוציהם שנבזזו, הוצתו והוחרבו והחלו לשקם ולבנות אותם מחדש. החברה והממסד הישראלי הטילו עליהם כתם נוכח מה שנחשב אז כ"נטישת נכסי הלאום".

בצירוף מקרים, במקביל להתעניינותו של זר-אביב בסיפור חייו של וולף, החלה גם עירית בשן מארגון "לתת פנים לנופלים" לחקור את קורותיו של וולף עד יום מותו. זהו ארגון מתנדבים שמטרתו היא להשלים פרטי חיים של חללי מערכות ישראל שקורות חייהם לא ידועים "כדי להשלים את חוב הזיכרון אליהם", כהגדרת הארגון.

בשן איתרה את תעודת הלידה שלו ובה נכתב כי הארי וולף נולד בעיר לייפציג ב-2 במאי 1928 לאלזבת וולף הלא נשואה. שם האב לא מופיע. פרט זה מעלה תהיות: מדוע על קברו נכתב כי לאביו קראו "יצחק" ושמה של אמו נעדר מהמצבה. כעת בשן וזר-אביב מקווים שמשרד הביטחון ידאג לתקן את הכיתוב שעל המצבה.

מסמך נוסף אליו הגיעה בשן מראה כי כשהיה כמעט בן ארבע הוא נמסר לאימוץ לבני זוג מפרנקפורט. עוד נכתב שם כי הוא ישא את שם משפחתם - מיינינגר, מבלי להוסיף את שם משפחתו הקודם. אבל פרק זה היה קצר מאוד. כעבור שנה נטשו אותו ההורים המאמצים והעבירו אותו לבית יתומים, ושם משפחתו חזר להיות וולף. בשן מצביעה על העיתוי - עליית המפלגה הנאצית לשלטון והאנטישמיות שהחלה להשתלט על גרמניה. ייתכן וההורים, שהיו גרמנים קתולים, קיבלו את החלטתם על הרקע הזה.

בתחקיר שערכה מצאה בשן כי הילד התגלגל מבית יתומים לבית יתומים ועד גיל שש כבר עבר בין שלושה בתי יתומים. בהמשך הועבר בין שלושה מוסדות נוספים. ערב מלחמת העולם השנייה חולץ עם ילדים נוספים מבית היתומים בפרנקפורט, הודות למבצע חילוץ שהובילו מנהלי בית היתומים, בני הזוג איזידור ורוזה מרקס. מפרנקפורט התגלגל לבית יתומים בהאגנאו שבחבל אלזס בצרפת.

בכל אותן תחנות עבר איתו הילד הרמן לרר, שלימים יקרא צבי למדן.

על פי הפרטים שכבר היו ידועים עליו, כנראה מפי למדן וחבריו הנוספים מאותה תקופת נעורים, עם הפלישה הגרמנית לצרפת בשנת 1940 יצא לנדודים ברחבי צרפת בלי ידיעה מספקת בשפה ובלי פרוטה בכיס. הוא נעזר בפעילי ארגון Ose (מדובר היה בארגון הומניטרי יהודי שבזמן המלחמה הפך לארגון מחתרתי שפעיליו מצאו עבור ילדים מקומות מסתור ולעתים גם הצליחו להבריח אותם למדינות ניטרליות).

וולף התחזה לנוצרי והלך לכנסיות. כילד עזוב הוא נרדף על-ידי משטרת צרפת הווישאית ונחשד כעברייך. כדי לקבל עבודה העמיד פני גרמני. הוא סבל רעב, מכות ומאסרים. ניסיונו לברוח לשווייץ נכשל, ובגיל 16 הצליח לעבור לספרד. הוא נקלט על ידי משלחת של ארגון ה"ג'וינט", ובנובמבר 1944 הגיע באוניית מעפילים לחופי ארץ ישראל.

שנתיים התחנך בבית-ילדים-ונוער "אהבה" שבקריית ביאליק. באתר "יזכור" נכתב כי "על-ידי לימוד אינטנסיבי נתאפשר לו להשלים מה שהחסיר בנדודיו ומצא שלווה-נפש וחדוות-נעורים שרחקו ממנו עד אז".

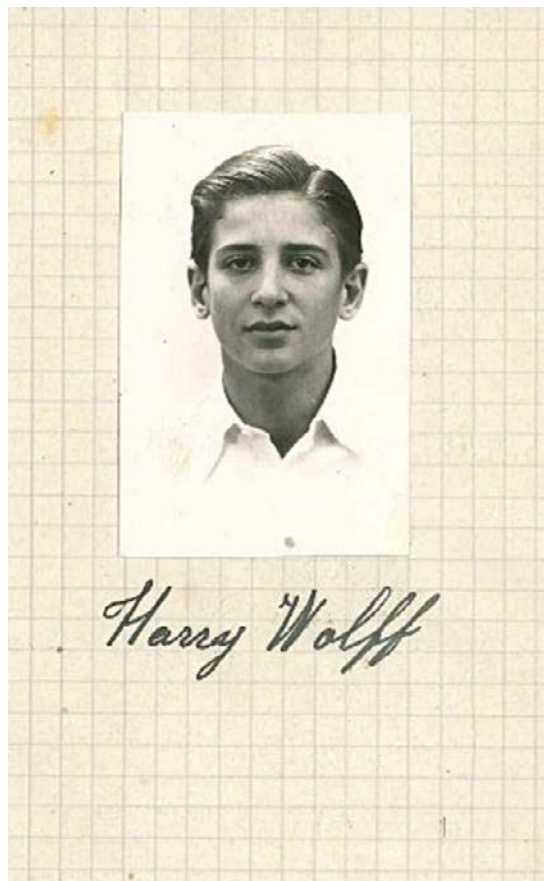
לאחר שסיים את לימודיו יצא עם גרעין קבוצתו להכשרה בקיבוץ רמת דוד. עוד צויין באתר "יזכור" כי "הוא שאף לחיים פרטיים יותר במושב-עובדים". הוא עזב את הקבוצה והתגייס לנטריות, בתקווה למצוא אחרי שנת השירות גרעין להקמת מושב.

כשהחלה מלחמת העצמאות עבר מהנטריות לשירות בחטיבת "גולני". במסגרת זו נשלח

לשער הגולן, שניצבה אז בחזית, אחרי קרבות הבלימה בעמק הירדן ואחרי שחברי שער הגולן שבו לקיבוצם שנכבש ושוחזר.

שלושת חבריו מבית היתומים בצרפת היו פוקדים את קברו. למדן כתב עליו ושלח את הדברים ל"יד ושם". דורית, בתו של למדן, סיפרה כי רק אחרי מותו של אביה גילתה את הדברים שאביה כתב ושהיא כמעט לא ידעה דבר אודות וולף.

באחד מביקוריו של יהודה בינמוביץ', אחד מחבורת בית היתומים, בקברו של וולף, הוא מצא פתק שהשאירה בשן בשם ארגון "לתת פנים לשמות". היא ביקשה ממני שיקרא את הפתק שייצור איתה קשר ויוסיף לה פרטים על וולף. לדבריה, "במקרה שלו פניתי רק בגלל שהיה חסר על המצבה שם האם. היה כבר מידע בסיסי עליו והיתה תמונה שלו", הסבירה.

כשיצאה לדרך התחקיר החלה להבין כי החללים בסיפור חייו רבים ממה שחשבה והחלה למלא את הפאזל.

במקביל גם זר-אביב חקר את סיפורו.

בשבוע שעבר הסתיים המסע בחדר הזיכרון בשער הגולן. זר-אביב תלה את תמונתו של וולף לצד בני הקיבוץ ומגיניו שנפלו במערכות ישראל, ובשן אמרה כי כעת "קיבוץ שער הגולן יאמץ את חיים-הארי וולף וייתן לו - 74 שנים אחרי נפילתו - סוג של בית, בית שבחייו מעולם לא היה לו".

לזכרו של רענן שילה ז"ל

יוסי בליך

זוכר את רענן בתור כדורסלן, היה הכי גבוה בקבוצה, אבל היה מוציא אותי מדעתי בגלל האדישות במשחק וקצת גולמני בריצה ובתנועות.

וגם בתור נהג משאית, בתקופה שנהג משאית, היה הכי גברי.

הייתי שכן שלו ושל בתיה, והם היו עוקבים אחרי כל הביקורים הליליים שהתרחשו בביתי ומזמינים אותי לדיווחים. בעל הומור ציני, אבל מבלי לפגוע.

נזכר בפגישות הלילות אצלו במרפסת: רענן, בתיה, יעקב כהן ואני צעיר אחרי הצבא.

יותר ויותר נעלמים לי אנשי ילדותי משער הגולן.

הדור הראשון כבר מזמן איננו, ועכשיו נעלמים הנערים הבוגרים של ילדותינו.

יהיה זכרו ברוך.

אצלנו לכל פעילות יש חשמעות

ראיון עם ריקי חן, מנהלת החינוך החברתי בקיבוץ

אביב לשם

נתנו לה מאה ימי חסד (ועוד קצת) בתפקיד החדש – ניהול החינוך החברתי (לשעבר החינוך הבלתי הפורמלי), ובשבוע שעבר נפגשתי עם ריקי חן, לשיחה על חינוך וגבולות, חינוך ויחסים בין המינים, חינוך ומעורבות, ומקומו של החינוך בקהילה, ומה הם הדגשים כיום, בעידן בו התקשורת בין ילדים נעשית גם או בעיקר מאחורי מסכים.

"אני ממש דינוזאור", אמרה לי ריקי בחיוך, על שאלתי כמה שנים היא כבר איתנו. "גדלתי פה במערכת, וזה יתרון, כי מכירים אותי מצוין. סומכים עליי וזה סייע לי בכניסה לתפקיד. אני כבר 16 שנים בשער הגולן. התחלתי בגנים, ועברתי להדרכה בחינוך החברתי אז ככה שיש לי היכרות טובה גם עם התכנים וגם עם צוותי הכיופון, המרכז, מז"ח והנעורים. החינוך החברתי מתבסס על פעילות יומית, אחרי החזרה מבית הספר, תכנית עבודה שנתית ובצידה שיתופי פעולה עם המועצה האזורית ואחרים.

חינוך בלב הקהילה

ריקי מאמינה גדולה בערך "חינוך בונה קהילה", במשמעות של שימור מסורות ותיקות שהשתרשו בקהילה לצד שילוב והטמעת חידושים ברוח הזמן. "אני גם רואה חשיבות בשילוב ילדי מסדה לא רק בפעילות היומית אלא גם בפעילויות הקהילתיות.

בשבועות הקרובים יעלה לדיון במזכירות עניין עבודת בנות ובני הנעורים. בשנים האחרונות מתקיים תהליך של יציאה לעבוד "בחוף", מחוץ לקיבוץ, גם משום שהשכר לפי שעת עבודה גבוה יותר, ואולי גם מסיבות נוספות. במסגרת הדיון הצפוי תועלה הצעת מערכת החינוך לה שני עוגנים: הקטנת מספר שעות העבודה הנעשות למימון רישיון נהיגה ולהרחבת פעילויות הנעורים (מסע לפולין ירד מהפרק בשנים האחרונות), בתשלום מ-783 ל-520, והגדלת התגמול על כל שעת עבודה, שעומדת היום על 22 ש"ח. ההצעה מגיעה כיוון שאנחנו – מנהלת החינוך, והחינוך החברתי בתוכה – מעדיפים שהנעורים יעבדו בענף בקיבוץ, גם כי אנחנו סבורות שעבודה ככלל היא ערך, ולעבודה בענף בקיבוץ יש חשיבות רבה, היא חלק מתפיסה חינוכית-ערכית למחויבות, קשר לקהילה, העמקת שורשים. סיבה נוספת היא שאנחנו רוצות שהם ייחשפו פחות לתופעות שליליות של הטרדות או ניצול, ואלה לא אמירות תאורטיות, אלה דברים שקרו ואנחנו רוצים למנוע את הישנותם.

"ככלל", אומרת לי ריקי, "ניסיון בעבודה, אחריות, תרומה ואכפתיות הם כלים שחשוב לנו לצייד בהם את הנוער, לקראת היציאה לעולם הגדול, לשלב הבא בחיים, בין אם זה לשנת

השירות, לשירות הלאומי ואחר כך לשירות הצבאי. גם ריקי יודעת, שהיום יש לילדים ולנוער אפשרויות רבות לשעות הפנאי. "זה נכון, אנחנו בסוג של "תחרות" על שעות הפנאי ותשומת הלב של הילדים והנוער. מתחרים איתנו חוגים, ומסכים, מסכי המחשב והסלולרי. ולמרות זאת, אני תמיד אומרת, "אנחנו לא בייבי-סיטר, אצלנו לכל פעילות יש מטרה, יש ערך מוביל וערך מוסף – גלוי או סמוי. אנחנו לא כאן בשביל לשעשע, אלא לתת פעילות עם משמעות, והילדים באים".

האמירה הזו מובילה לאפיק חינוכי אחר, בו היא דוגלת – חינוך לאקטיביזם, למעורבות, אכפתיות, נקיטת עמדה ולהגיב למה שקורה כאן בבית הקיבוצי, ועוד לפני כן בקבוצה, בארץ ואפילו בעולם, העיקר לדעת מה קורה ולנקוט עמדה, לא להיות אפטי ואדיש למתרחש. כמדריכה וכעת כמנהלת החינוך החברתי אני תמיד מעודדת נקיטת עמדה".

מקום בטוח

על היחסים בין המדריכים לילדים במסגרות הצעירות וגם בנעורים, היא אומרת, שיש כאלה שמרשים לעצמם לשתף יותר ויש שפחות. ילדים ונוער חשופים היום יותר לאלימות, להתנהגויות פוגעניות, לפורנו. חשוב לנו מאוד לייצר מערכות יחסים כאלה שירגישו נוח לשתף, להתייעץ, יראו במדריך הנעורים דמות אמינה ואחראית, דיסקרטית ובוגרת מספיק למענה בוגר. המשימה שלי היא לייצר עבורם מקום בטוח, מקום נעים ומלמד, בו אפשר גם לדבר על הכול, להתייעץ, וגם לקבל מענה למצוקות אישיות שפחות נוח לדבר עליהן במקום אחר.

לקראת סיום שאלתי את ריקי מה חשוב לה לבקש מקהילת שער הגולן.

היא השיבה לי, שהיא מאוד מעוניינת בהקמת פורום רחב של חשיבה אסטרטגית על החינוך החברתי בשנים הבאות. "הקיבוץ משקיע משאבים רבים בחינוך בכלל ובחינוך החברתי בפרט, והייתי רוצה שיותר חברים יהיו מעורבים ושותפים בקבלת החלטות, בהתוויית דרך ומדיניות, יציעו לנו רעיונות, יתנו טיפים, יעירו. אנחנו תמיד מנסים לעשות הכי טוב שאפשר עבור הילדים, אבל אני חושבת שיותר שיתוף ויותר שיקוף יכולים לסייע לנו לדייק את התכנים והפעילות".

כל ילד הוא יחיד ואיחוד וסנה אחר

ילדים מסוימים הם מריצות - יש צורך לדחוף אותם.
אחרים הם עפיפונים - אם לא תקשור אליהם חוט, הם עלולים להתעופף.
ילדים מסוימים הם כמו קרון - יש צורך למשוך אותם.
אחרים הם כמו חרס - שברים ועלולים להתנפץ, אלא אם כן תטפל בהם בזהירות.
ישנם שהם כמו מים שקטים - חודרים עמוק ואחראים.
כולם יקרים וחביבים!
וכאשר נמצא את הדרך לליבם של כל אחד ואחת, אכן נמלא את תפקידנו כהלכה.

דברים אלה צורפו למכתב שנלווה לתעודת מחצית השנה של ביה"ס "אשכולות" בבנימינה.

מקימים קבוצת כדורסל

בשעה טובה מתחדשת קבוצת הכדורסל שלנו, למפגש שבועי במגרש החדש (יחסית). נתחיל לאט, נמשיך לקלוז את הכדור לחישוק, נרוץ לאט, ונמשיך לאט. מי שבעניין (גם בחורים מוזמנים) נא לשלוח אליי הודעה.

אביב

אביב פרסם את זה ביום שלישי 3.1.2023. ולכבוד הקמת קבוצת כדורסל מקומית - אני מביאה כאן שנית את סיפורו של מגרש הכדורסל הראשון.

ראיינתי את דני באוגוסט 2021 כאשר פירקו את מגרש הכדורסל הישן כדי להפוך את המקום למשטח העמסה לבנות. כרמלה

מגרש הכדורסל הראשון בשער הגולן

איפה היה? כיצד נוצר? מי שיחק בו?

דני עברי מספר

המגרש הראשון היה ליד משק הילדים של אותם ימים, היום הדשא מזרחית לכיכר. אז זה היה רק שטח עזוב מלא קוצים.

כשהשתחררתי מהצבא ב-53 זו היתה תקופה שאפשר היה לעשות בקיבוץ מה שרוצים - רק צריך היה יוזמה.

החלטתי להפוך את השטח למגרש כדורסל. במשמר-העמק (שם למדנו) היה מגרש, גם בקיבוצים אחרים בעמק היה מגרש, אז למה לא אצלנו?

חיליק מעודד עבד אז בפלחה, פניתי אליו והוא חרש את השטח ודיסקס את האדמה שתהיה רכה. הבאתי ממטרות והשקיתי את השטח טוב טוב. אחרי שהתייבש - חיליק, שהיה מחליק את הערוגות של הבנות בטרקטור זחל גדול (השקו אז בהצפה), החליק את השטח שיהיה יפה. ואז בעזרת איתן וחגי (ואולי גם חבריה "צבר") סימנתי ביתדות את גבולות המגרש, ובמגרפה לאט לאט שיהיה חלק (ההורים שלי עבדו בנוי ולמדתי מהם להכין שטח), וישרתי סופית עם שיפוע קל מהמרכז לצדדים בעזרת קרש ארוך (כמו שמכניסים ליציקת בטון, ככה מיישרים).

השקיתי את השטח כמה ימים. לקחתי גלגלת מהדק (היום נמצאת ליד הלול) והידקתי את המגרש. ולאורך זמן הייתי משקה, מייבש, מהדק, משקה, מייבש, מהדק. אם היו בורות הייתי ממלא באדמה. ושוב משקה... עד שהתקבל מגרש חלק. ברור שכל זה נעשה אחרי העבודה.

הייתי אז מרכז הח"צ (חטיבה צעירה של הקיבוץ: חגי, איתן ואני בוגרי משמר העמק ו"צבר", חברת נוער לפני גיוס) ולא היתה בעיה לרתום אותם למבצע.

במקביל נעזרתי באליעזר צור שבדק שהמגרש מפולס לפני ההידוק.

כמרכז הח"צ הייתי גם חבר מזכירות ופניתי שם שיאשרו למסגריה והנגריה להכין את הסלים. במסגריה עשו את העמודים ואת עיגולי הסלים ובנגריה את לוחות העץ, הרכבנו אותם, ובעזרת

אליעזר צור סימנו בדיוק איפה צריך לחפור את הבורות כדי להכניס לתוכם את העמודים. את הסלים קיבלנו כנראה מ"הפועל".

התקשרנו למרכז "הפועל" ורשמנו את קבוצת שער הגולן כדורסל והתחלנו לשחק. אחרי הגשם התברר שהמגרש הופך לבוץ. במשמר העמק ראינו שהמגרש מכוסה חול מחצבה, וגם מגרשים אחרים בעמק. כחבר מזכירות (כי הייתי רכז הח"צ) ביקשתי בישיבה ואישרו לנו שתי משאיות של חול מחצבה. פיזרנו אותו בידיים. ושוב להשקות, לייבש ולהדק. גם בעמק הירדן וגם בארץ היו מגרשי הכדורסל עם תאורה. החלטנו להקים עמודי תאורה. אבל מנין נשיג עמודים?

בקיץ 54 קבוצת "צבר", עם רפי קוצר, היו במחנה בחורשת אקליפטוסים בחוף הכינרת ליד מגדל. באנו לבקר אותם וראיתי עצי אקליפטוס עם גזעים ישרים - איזה עמודים נהדרים! היו להם גרוינים והורדנו ארבעה עצים ישרים ויפים. למחרת איתן עברי בא עם טרקטור ועגלה, העמסנו את העצים על העגלה, רוב הבנים של "צבר" התיישבו על העגלה בחולצות כחולות ושרו כל הדרך ממגדל דרך טבריה לשער הגולן.

בבנות היה מכשיר שעושה בורות לעמודי הגדרות של משברי הרוח, השתמשנו בו לחפור את הבורות ושמנו את העמודים.

חיבור החשמל היה סיפור, אבל בסוף הלכו לקראתנו. שילמנו על כל מה שהיה צריך לחיבור החשמל: חוטים, מנורות וכל השאר. יוסף אייגר חיבר את החשמל.

והיה לנו מגרש ששימש אותנו כמה שנים טובות.

חשוב לי להדגיש שאת כל ההוצאות מיממנו בגיוסים: הובלת החציר מהשדה לרפת, עבודה בבנות, העמסת עופות וכל מה שצריך.

היינו רשמית במשחקי "הפועל" בליגה ג'.

השחקנים היו: איתן, חגי ואני, ומ"צבר": עמוס עפרוני, גרליה אלמוג, ברוך אריאלי, נחמני ויוסקה. ואז השתחררו גם קבוצת "אילה" והצטרפו גדעון נוימן ונוח רינג. גם חיים בורר מבית זרע בא לשחק איתנו. היו מספיק שחקנים כדי שנסחק שתי קבוצות אחת מול השניה. מהקבוצה הראשונה נשארנו רק נוח, גרליה ואני.

ואלה תולדות גן שעשועים

עפרה שן - ינואר 2023

פעם היו בחצרות בתי הילדים נדנדות ומגלשות, ובמשך הזמן נוספו שני גני שעשועים קטנים ליד משק הילדים וליד משפחת גולני.

בשנת 1982 - לפני כ-40 שנה, הוקם ביוזמתו וזיעתו של יהודה חפץ גן הרפתקאות, אשר היה מבוסס על גזעי עצים שחוברו למתקנים ומסלולי הליכה. שנים רבות נהנו ממנו, והגן שימש גם להצגת סיום של כיתה ו' ופעמים רבות גם ללונה פארק ביום העצמאות.

אבל הגן היה לא תקני, והיה חשש שמישהו עלול להיפגע.

בשנת 2005 יזמה העמותה לתרבות והנצחה הקמת גן שעשועים חדש, המיומן כולו היה מכספי השילומים של חברנו אלי לביא ולכן קראנו לגן בשם "גן אלי".

אסף עברי נרתם לביצוע. הוא תכנן וביצע את המתקנים בגן, חלקם קנויים וחלקם בוצעו בתכנון ובעבודת כפיים שלו. עזרו בביצוע בתי המלאכה שלנו. הגן מבולי העץ פורק ובמקומו הוקם גן חדש.

בגן שולבו נדנדות, קרוסלה, מגלשות ומתקני שעשועים, וביניהם מספר מתקנים לפעוטים. אסף הקדיש את העיצוב לספר של ציורה (מרים רות) - "מעשה בחמישה בלונים", ולכן השולחנות והנדנדות נצבעו בצבעי הבלונים. על קיר המקלט הוצגו ביוזמתו של דורון רות צילומים מספרי הילדים של ציורה.

בשנים האחרונות יזמה המועצה הקמת גני שעשועים ברחבי העמק, בהסתמך על מימון של משרד החקלאות ופיתוח הכפר. לאחר מספר שנים הגיע גם תורנו ליהנות מיוזמה זו. קיבלנו סכום כסף שהספיק למספר מתקנים חדשים יפים, דשא סינתטי למטה וגגון נגד שמש וגשם מעל. חלק מהמתקנים הישנים סולקו ובמקומם הוצבו המתקנים החדשים כשהם עומדים בדרישות הבטיחות.

מעכשיו הגן יפה ובטיחותי להנאת כל הבאים בשעריו.

בפי העם נקרא הגן החדש: "גני"ש - קיצור של גן שעשועים.

"גבורות" ממשיך להכות הדים

שלום יואב,

נפגשנו ביום חמישי 5.1.23 בשער הגולן, שמענו אותך וצפינו בסרט שהפקת.

עברתי טלטלה גדולה.

לא יודעת מאין להתחיל...

קודם כול, לא ידעתי דבר וחצי דבר על סיפור שער הגולן ומסדה. גם לא על סיפור הפינוי. גם עכשיו ניסיתי למצוא מידע ברשת, משהו על הקונפליקט - כלום.

אדם מגדיר לעצמו "מה הסיפור שלו". כולנו, והחברה הקיבוצית בפרט, גדלנו על מערכת אמונות, סטנדרטים, ערכים ועקרונות מנחים (קרי אתוס). נראה שאי אפשר בלעדיהם, אלא שנרמסו לא מעט לבבות בדרך.

הבחירה האמיצה והערכית שלך להפיק סרט כזה - ממצה, ערוך לעילא, מרגש - ראויה לכל שבח. ויפה כמובן שקיבלת היתר.

טוב להיווכח שהוכשרו הלבבות בחברה הקיבוצית להפיץ את הסרט, להאיר את ההיסטוריה באור אחר ולזקוף קומה.

אגב, חווינו שלושה ימים של חשיבה על אתוסים: התחלנו בשער הגולן (עם הארי וולף, שאת תמונתו הוספנו לחדר ההנצחה, ועם הסרט שלך), דיברנו על "לא בגדתי" של אורי אילן ועל נגזרותיו וסיימנו בשתיקת אנשי "השומר" בכפר גלעדי בעניינים שונים.

בהערכה גדולה,

שלומית ברנע

מושב בית עובד

דרך המשקפיים שלי / סדרות מומלצות

יפה עברי-קפון

טוב, החורף הגיע. רשמית. הגשם, הרוחות והווירוסים. לאחרונה גם הייתי עם שפעת, וזה נתן לי סיבה והזדמנות טובה לצפייה בכמה סדרות. ההמלצה שלי הפעם היא על:

"סוסים איטיים"

סדרת מופת בריטית המשודרת בהוט, ממש חובת צפייה. לחובבי ז'אנר המתח. הסדרה עוקבת אחרי סוכני MI5 דווקא על הסוכנים שנחשבים מצטיינים פחות, לכן הם נקראים "סוסים איטיים". הדמות הראשית בסדרה היא המנהל שלהם, אנטי-גיבור מסוג חדש לגמרי על מסך הטלוויזיה, אז אני לא אקלקל לכם, אבל זה ממש תענוג. עד כה היו שתי עונות, בכל עונה שישה פרקים של חמישים דקות.

"סערה בחג המולד"

סדרה נורבגית, המדברת אנגלית ונורבגית לסירוגין, משודרת בנטפליקס ואורכת שישה פרקים. העלילה מתארת נוסעים הנתקעים בשדה התעופה של אוסלו כשבחוץ מתחוללת סופה. זו סדרה אנושית, מעניינת, הנותנת מגוון של דמויות ומאפשרת לסיפור להתפתח מבלי ליפול לקיטש צפוי. ממש ממתק. כדאי.

"חאנשי"

סדרה ישראלית חדשה בת שישה פרקים בני ארבעים דקות המשודרת בהוט. העלילה עוקבת אחרי חוויותיה של עולה חדשה מאמריקה, דתייה, וקורותיה בארץ. האמת היא שבפרקים הראשונים הכוכבת בלתי נסבלת, ממש קשה להזדהות איתה, אולם עם הזמן העובר מצאתי עצמי יותר ויותר מחבבת אותה. העלילה מתארת קו לא צפוי, מתפתח, ודמויות מלאות ולא פלקטיות. זו סדרת דרמה עם המון מצבים קומיים, אבסורדים. שווה צפייה.

"אין אריות בתל אביב".

לסיום, סרט דוקומנטרי מקסים, השוכן ביוטיוב, ושמו "אין אריות בתל אביב". העלילה עוסקת בדמותו של ד"ר מרדכי שורנשטיין, מי שהקים את גן החיות שהיה בזמנו בגן העיר והדמויות הצבעוניות שהיו בגן. הסרט יפהפה, מביא צילומי עבר בשחור לבן, ראיונות עם מי שהיו ילדים ובאו לגן, ועם נכדיו ואף ניניו של ד"ר שורנשטיין. הסרט מתובל בציורים נפלאים, פנטסטיים, המעצימים את היצירה. ממש חובת צפייה.

חורף חם ונעים,
ובריאות טובה לכולנו.

מה אתם יודעים על הלוגו של שער הגולן?

דורון רות

בעקבות שאלה של נער צעיר שעושה עבודת חקר על שער הגולן, פניתי לדורון, וזה מה שהוא סיפר.

את הלוגו עיצבו בסטודיו שלנו בסוף שנות ה-90 במאה הקודמת. את הלוגו עיצב חיים ברגל ז"ל לחג ה-25 של הקיבוץ, ובמרכזו פרח הבננה.

אנחנו הלכנו לכיוון שהכל מתבסס על "גולן מוצרי פלסטיק", ולכן בבסיס הסמל צינור פקס מגולגל.

לפרח הבננה נוספו עץ הדקל וכמובן השמש העולה במזרח, כאשר מגדל המים הייחודי שלנו סוגר מימין על רקע הרי הגלעד.

תולדות ספרים

חזש על המצף

מגלה החולשות - ישי שריד
הסודות שהולכים איתנו - קרי לונסדייל
הסודות שהשארנו מאחור - קרי לונסדייל
הנוסחה - אלברט-לסלו ברבאשי
מוסקבה מאיימת - עוזי עילם
הבלשים משוק הרוחות - דיפה אנפארה
כבו את הירח - קריסטן היגינס
קריאה מהנה!
יעל קרני

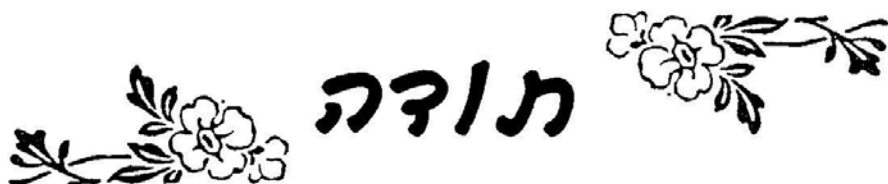
סיפור על צדיקים / נילי ארזי

בשבת האחרונה (7.1.23) הייתי תורנית במוזיאון. הגיעו זוג אנשים עם ילדה חמודה בת שש, שי-לי שמה. האנשים דתיים, מקפידים על קלה כחמורה, לכן לא הדלקתי את הכפתור המראה את התקופות השונות וכמו כן הם ביקשו שלא אראה לילדה את הפאזל של בניית הכד, כי זה כרוך בהדלקת אור. אבל נהנינו: ישבנו "סביב המדורה" ודמיינו איך הילדים הירמוכים המציאו את רעיון הכוס או הקערית מחימר, החזקנו את האבן הכבדה בכלי השחיקה, דגנו דגים בעזרת הרשת וצדנו חיות (אני הארנבת ושי-לי צדה אותי אחרי שהסתתרה מאחורי שיח, הכל בכאילו), וכמובן שכתשנו חיטה והקמח נאסף במעטפה למזכרת, כדי שתוכל לספר בכיתה. כיוון שהתברר שהילדה לא עבדה מעולם בגן בחימר, הצעתי שהילדה תעשה יצירה בחימר - האישה התייעצה עם בעלה וסיכמו חיובית (כי אמנם זאת קצת עבודה, אבל היא טרם הגיעה למצוות אז מותר לה). הסברתי להם שבהיותם אורחי התיירות, הם לא צריכים לשלם על הביקור וההדרכה במוזיאון, אבל עבור היצירה יש לשלם. "אבל", הם אמרו, "אנחנו לא מחזיקים כסף בשבת". אמרתי שנמצא פתרון. הילדה עבדה בחימר וההורים היו נרגשים מהקערית המפוארת שיצרה, שקושטה בצדפים ובזרעים שונים. אז איפה הצדיקים? סבלנות. "או קיי, אז איך נשלם? אנחנו יכולים רק אחרי צאת השבת בחמש וחצי בערב. את תהיי פה במוזיאון?" אמרתי שלא והצעתי שאתן להם את מספר הטלפון שלי ושיצלצלו ואז ניפגש על-יד חדר אוכל או ליד הקבלה של התיירות. רשמתי על פתק את שמי ומספר הנייד, ואז הם שאלו אם אני רוצה לרשום גם את המספר שלהם. עניתי בשלילה (מספיק חטא אחד. לא אחטא פעמיים). ואמרתי שאני סומכת עליהם. הגיעה השעה חמש וחצי - נאדה. עוד שעה - כלום. האמת, הייתי קצת מאוכזבת מהצדיקים וגם מהתמימות שלי, אבל חשבתי: מילא, המוזיאון והקיבוץ יעמדו בזה ויספגו את האובדן של 20 ש"ח.

אז מה עם הצדיקים? חכו... הנה זה בא: בבוקר יום ראשון בסיבוב סידורים, אלי מאפיקים העובד בנוי עוצר אותי ושואל: "נילי, יש לך איזשהו קשר למוזיאון?" "כן". "הדרכת אתמול משפחה עם ילדה קטנה?" ואני עונה בחיוב, ואז אלי שולף מתוך הכפפה שלו 20 ש"ח ונותן לי. "הייתי כונן אתמול בתיירות", הוא מספר, "והם באו אלי ואמרו שהבטיחו לשלם לבחורה שעבדה במוזיאון, אבל איבדו את הפתק וגם את השם לא זכרו". "אז איך ידעת שזו אני?" "כי שאלתי איך נראית הבחורה שעבדה", והם תיארו מבוגרת עם שיער מתולתל חצי שיבה חצי לא ומרכיבה משקפיים. "חשבתי שאולי זאת את והחלטתי שאשאל אותך. וזה הצליח!" אז הצדיקים -זוג האורחים - עמדו במילתם ושילמו. אלי הגנן צדיק גם הוא כי עשה מאמץ למצוא למי מגיע הכסף הזה, ולא שקט עד שמצא אותי. וגם אני יצאתי קצת צדיקה, כי עשיתי רק חטא אחד כשנתתי להם פתק עליו כתבתי את שמי. וה-20 ש"ח טבין ותקילין הגיעו אל מיה לקופת המוזיאון.

נ.ב.

בזאת לא תם הסיפור. בעודי כותבת את המשפט האחרון, מצלצל הטלפון ומעברו השני של הקו מדברת האמא הצדיקה של שי-לי. מתברר שהיא טרחה וצלצלה למשרד והשיגה את מספר הנייד שלי כדי לדעת אם אכן קיבלתי את הכסף..
תשאלו: מה אפשר ללמוד מהסיפור הזה? ובכן, פעם היו ל"ו צדיקים. עכשיו, עם שני ההורים ואלי - יש ל"ט צדיקים...

לברק עברי וינון לשם שבאכפתיות ובנחישות התגייסו לתפוס דורבן ענק שהתמקם משום מה במרפסת של אמא שלנו, **רינה גבאי**, וסירב לעזוב לבד.

ועוד מילה טובה

בעקבות גשם נאלצנו לחשוב על מיקום חליפי להתכנסות משפחתית ביום השנה לאבא שלנו, בהתרעה קצרה.

פנינו **לאיה רוטבך** וביקשנו לקיים את המפגש במועדון לחבר. לשמחתנו, היה המועדון פנוי ואיה נענתה לבקשתנו בשמחה.

גילינו שהמקום מתוחזק היטב, הוא נקי ונעים ויש בו כל מה שהיינו צריכות, מה שאיפשר לנו לקיים מפגש משפחתי, נעים ומכובד.

תודה גדולה לאיה ולקיבוץ שער הגולן שממשיך להיות לנו בית.

רונית, אסנת ולימור גבאי

בשנת תשע"ג (2012) הכריזה ממשלת ישראל על יום הלשון העברית שיצוין בכל שנה בכ"א בטבת, הוא יום הולדתו של אליעזר בן-יהודה. השנה, שנת תשפ"ג, כ"א בטבת חל בשבת, ולכן **חגגנו את יום העברית ביום חמישי י"ט בטבת, 12 בינואר.**

ביאליק האשים את בן-יהודה שהוא מחדש מילים בהשפעה לועזית במקום לפנות למקורות העבריים. שניהם יחד עם עוד אנשים כמו דוד ילין, אברהם שלונסקי ומשה שרת (וחיילי צה"ל וגם שדרים בטלוויזיה וברדיו) תרמו לשפה שאנחנו מדברים בה היום.

ורק לתזכורת להלן מעט מלמעלה מ-200 חידושיו של בן-יהודה: אבץ, בובה, גלידה, חיידק, כרובית, מטריה, לימון, עיתון, פצצה, רכבת, תצפית.

ואחרי כל התלאות שעבר, המלחמה שהכריזו נגדו חרדי ירושלים, הלך אליעזר בן יהודה לעולמו ממחלת השחפת ביום כ"ו בכסלו תרפ"ג 16.12.1922. חברא קדישא סירבו לקבור אותו והוא הובל לקבורות אחרי מהומה גדולה. רבים התאבלו עליו.

"סידור עבודה" בדרך לאנגליה

מיטל לוי ורותם קידר

בדיוק לפני שנה יצא לדרך הפרויקט שלנו "סידור עבודה". החל מהרעיון ועד הביצוע וההוצאה לאור.

בחודש מרץ הצגנו את התערוכה בפעם הראשונה בבית גבריאל, משם היא נדדה ל"בית ציוני אמריקה" בתל אביב ומאז היא מחכה לפריצה הגדולה שלה - והינה זה מגיע! שמחות לבשר שבחודש מרץ 2023 תוצג התערוכה שלנו בעיירה **סקיפטון** שבמחוז יורקשייר, אנגליה, כחלק מחגיגות 20 השנה לצאתו של הסרט "נערות לוח השנה", שסיפורו אירע בעיירה הזאת.

בימים אלה התמונות והאביזרים לתערוכה נארזים ונשלחים, בעזרתם האדיבה של **מפעל "גולן מוצרי פלסטיק"** שלנו וזה הזמן להודות להם על הליווי והתמיכה.

ואם כבר תודות, אז יש עוד אנשים טובים באמצע הדרך שנבקש להודות להם בשם צוות הפרויקט:

לארכיון הקיבוץ ושלומית חפץ על האביזרים והביגוד, **לעדי רות** על השילוח, **לשרה אנטון** על העזרה מ"גולן", **לעידן שייק** על העזרה בהתקשרות עם אנגליה ועל כל התירגומים ולעוזי **רינג** על הליווי והתמיכה לאורך כל הדרך.

ויש גם אירוע השקה! ביום רביעי 22.3.23 במוזיאון העיירה.

אנחנו נהיה שם, ומי שרוצה לבוא - מוזמן בשמחה.

מקום התצוגה בעיירה סקיפטון

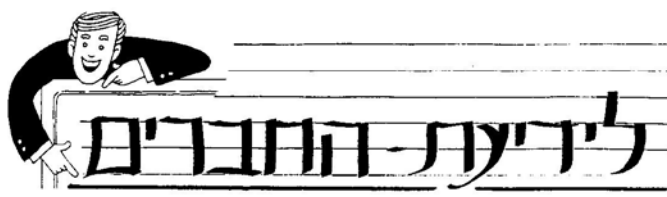
אווט"ל לה נח"ל

כרמלה

א. למה ומדוע המועצה לא מציבה מיכלי מיחזור צבעוניים כמו במקומות רבים בארץ? מיכל הפלסטיק מתמלא בכל מיני פריטים שאינם מיועדים למיחזור, כי ההוראות אינן בורות ומתוך הרגל.

ב. למה אנחנו לא יכולים לקבל למייל שלנו את ה"ניוזלטר" (דף מידע) של המועצה כמו שאנחנו מקבלים את המידע של תנועת הקיבוצים?

ג. וזה הכי מרגיז: למה נוסעים אצלנו אופניים, אופנים חמליים, קורקינטים חשמליים וקלנועיות - בלי אורות בחושך החורפי? למיטב זכרוני, אלי עמוס פרסם הוראות נהיגה בחורף והיה שם דגש על תאורה. בגילי המופלג אני נוסעת לאיטי בקלנועית בערב ומולי מגיח בסערה איזה "שד", לבוש שחורים, על רכב כזה כזה או אחר (לא מכונית), ללא תאורה - הוא לא יכול לראות אותי, אני מבחינה בו ברגע האחרון, ממש כשהוא טס מולי או עוקף אותי - ממש מבהיל! מה הבעיה לחבר פנס לאופניים!?

מועדון תרבות

ניצן רימר

לכל קהילת שער הגולן,

אני מבקשת לחדד מספר דברים בנוגע לשימוש במועדון הכחול:

- השימוש לחברים הוא ללא עלות.

- על כל חבר לדאוג לניקיון בתום השימוש. הניקיון והסדר הם באחריות החברים בלבד.

- איה רוטבאח אחראית על המועדון.

איה דואגת לתחזוקה השוטפת של המקום, וכן אחראית על יומן המשתמשים.

איה, בשום פנים ואופן, לא אחראית לנקות ולסדר אחרי שימוש החברים.

מעבר לכך, אני מבקשת לכבד את הזמן הפרטי של איה, ולפנות רק בשעות המקובלות.

כך מבשלים את דעת הקהל / דן אלמגור

ישנם האוהבים מרק של עוף,
ויש האוהבים ברווז צלוי, או מבושל.
אנחנו מבשלים מרק של... בלוף,
אנחנו מבשלים את דעת-הקהל,
נימעך, נימצץ מן האצבע!
כמה פשוט וקל!
כי כך אנחנו מבשלים את דעת הקהל.

פזמון
שש כפות סנסציה,
גרם של אינפורמציה,
רבע כוס אבקת שחיתות,
רסק עצמות כתיות,
ושמרים, לשם ניפוח
לאשר תישוב הרוח,
ולשם תבלין -
רוטב מין.
כי לנו יש קהל מאוד נבון,
ואת דברינו הוא שותה כל בוקר לתיאבון,
ולפעמים דורש גם הוצאה שנייה.
כך נבשל כל בוקר את דעת הקהל.
והקהל, כמו כלבויניק, את הכל יאכל.

פזמון :
שש כפות סנסציה...

[את השיר הזה מצאתי ביום שלא היה לנו אינטרנט ואני נברתי בניירות ישנים במשרד.
אני לא יודעת מתי ולמה פרסמתי אותו, זה היה בימים ש"גזור-הדבק" לא היה פעולת מקשים אלא
ממש גזירה במספריים והדבקה על העמוד בדבק.
הוא נראה לי אקטואלי לימינו.

טיול משפחות למצדה וים המלח

23-25.3.23

מסלולים

שבת 23.3

ארוחת בוקר והתארגנות.
פינוי חדרים.

9.30 - יציאה למסלולים:

1. עין גדי
הגן הבוטני + בית הכנסת
נחל ערוגות.

2. סיור בבולעני עין גדי.

3. הליכה לאורך
פטריות המלח
[ירידה בטיילת המלונות]
עין בוקק

ארוחת צהריים בלידו.
התארגנות עצמאית.
בשעה: 15.00 [משוער]
נסיעה לכיוון הבית.

שישי 23.3

טיול זריחה -
טיפוס בשביל הנחש למצדה

מהשעה 8.00 -

עלייה להר עם הרכבל.
סיור מודרך - 2 מסלולים
לילדים ולמבוגרים.

בסיום חזרה לאכסניה, שנ"צ
- 16.30

מפגש עם אלעד סקר,
חוויות חילוץ והצלה.
בערב: ארוחת שישי,
בחדר האוכל באכסניה.
ולאחריה: קבלת שבת.

חמישי 23.3

יציאה בשעה: 10.00

עצירה בדרך -

בבית הערבה, שפך הירדן
עצירה בלידו - א. צהריים
ושירותים.

15.00 - 16.00:

הגעה משוערת למצדה.
קבלת חדרים והתארגנות.

מופע אור-קולי על מצדה

18.30 - ארוחת ערב

בחדר האוכל של האכסניה

19.30 - טיול עששיות

שימו לב!

בלילה עוברים לשעון קיץ
[מזיזים את השעון
שעה קדימה]

* לוחות הזמנים ותוכנית הסיורים הינם ראשוניים
וייתכנו שינויים

טיול משפחות למצדה וים המלח

23-25.3.23

ארוחות

שבת 23.3

ארוחת בוקר
בחדר האוכל באכסניה

ארוחת צהריים
עצירה בלדו
האוכל באחריות המטיילים

שישי 23.3

ארוחת בוקר
בחדר האוכל באכסניה

ארוחת צהריים
באחריות המטיילים

ארוחת ערב
בחדר האוכל באכסניה

חמישי 23.3

אוכל + חטיפים לנסיעה
ולארוחת צהריים -
באחריות המטיילים

עצירה לארוחת צהריים
האוכל באחריות המטיילים

ארוחת ערב
בחדר האוכל באכסניה

באוטובוס יהיה מיכל מים גדול. פירות ועוגיות.
חשוב להביא - בקבוקי מים ליתר וחצי לכל מטייל
(אפשר למלא ולשתות מהקולר מים בכניסה לאכסניה)

מומלץ לתגבר/להוסיף לעצמכם חטיפים, קפה, חלב (אין חלב בחדרים)
וכל מזון שאתם אוהבים.

טיול משפחות למצדה וים המלח

23-25.3.23

לינה ועלויות

אכסניית אנ"א מצדה

- < על בסיס חצי פנסיון: ארוחת בוקר וארוחת ערב.
- < ארוחות צהרים - באחריות המטיילים.
- < יש בתי מגורים של קומה אחת ויש של שתי קומות
- < המתחם נעים, מרווח, עם דשאים.
- < החדרים נקיים ובסיסיים.
- < בחדרים יש: מקרר קטן, פינת קפה, טלוויזיה ומזגן, מצעים ומגבות.
- < אין: מיקרוגל, חלב, כלי אוכל.
- < לרשותנו יעמוד מועדון בו יש מקרר ומיחם.
- < אין במקום איפה לקנות מצרכים. יש להביא מהבית מה שרוצים.

עלויות

חברים ותושבים: מבוגר: 400 ש"ח | ילד מגיל שנתיים: 100 ש"ח
אורחים: מבוגר: 600 ש"ח | ילד מגיל שנתיים: 100 ש"ח

לפני הטיול תיערך פגישת הכנה למטיילים

חשוב חשוב חשוב להרשם מוקדם!

על מנת שנוכל לסגור פרטים מול נותני השירותים.

שישה סיפורים קצרים מלאי השראה

1

יום אחד החליטו אנשי העיירה להתפלל כדי לבקש שירד גשם. ביום התפילה התאספו כל האנשים, אבל רק ילד אחד הגיע עם מטרייה.

זוהי *אמונה*!

2

כשאתה זורק תינוק באוויר והוא צוחק, זה בגלל שהוא יודע שתתפוס אותו שוב.

זהו *אמון*!

3

כל לילה אנחנו הולכים לישון בלי הביטחון שאנחנו נחיה בבוקר שלמחרת, ובכל זאת אנחנו מכוונים את השעון המעורר כדי לקום.

זוהי *תקווה*!

4

אנו מתכננים תוכניות גדולות למחר למרות שאיננו יודעים כלל את העתיד.

זהו *ביטחון*!

5

אנו רואים סבל בעולם ולמרות זאת אנו מתחתנים ומביאים ילדים לעולם.

זוהי *אהבה*!

6

על חולצתו של אדם זקן היה כתוב: "אני לא בן 70, אני בן 16 עם 54 שנות ניסיון"

זוהי *גישה חיובית*!

חיה את חייך ככה:

עם אמונה, אמון, תקווה, ביטחון, אהבה וגישה חיובית!

בכוחותינו

וז גיצין סיים את שירותו הצבאי והשתחרר. ברכות לאזרחות!

יום שלישי - פעמיים כי טוב

ביום שלישי 3.1.23 התבשרנו על הפעלת פנסי חשמל חדשים במדרכה של איילת פלג ותמיר מייזלס.

באותו יום פרסם אביב את קריאתו להקמה מחודשת של קבוצת הכדורסל.

מטמינים את חוטי החשמל באדמה

ברעש גדול נטמנו חוטי החשמל באזור חדר האוכל ובאזורים נוספים.

ולכן ביום רביעי היו אזורים שלמים ללא חשמל וכל הקיבוץ ללא אינטרנט.

ועל כך הודיעו לנו יום קודם ב"מקומי": "מחר בשעות 09-14 לא יהיה אינטרנט ולא טלוויזיה. אבל יהיו ספרים."

אחרי 74 שנים

ביום חמישי 5.1.2023 התקיים במוזיאון שלנו מפגש מרגש ביותר, שבסופו נוספה תמונתו של אריה וולף, נצר אחרון, שנפל בקרבות עם הסורים בשער הגולן. כתבה של וואלה בתוך העלון.

הפתעה מתוקה

ביום שישי 13.1.2023 בני המצווה חילקו לוותיקי הקיבוץ עוגות טעימות מעשה ידיהם וברכה. ואלה הילדים: **מיתר פרידמן, ניתאי תורג'מן, ליאור קידר, נבו עברי, יהלי זקון, אור ברקני, ענבר קיטאי, אלה ברק, אלה צ'פלין, זוהר קידר, נועם גולדפרב.**

תודה רבה!!!

חוגגים בפאב השפך

פאב השפך ממשיך לארח את החברים מדי יום שישי (למי שמעז לצאת בקור ולהגיע למחסן הדייגים בדימוס, שם חס). וגם את מסיבת ליל השנה האזרחית החדשה חגגו בו בשתייה וריקודים ונשיקה בחצות. כל הכבוד ותודה! תמשיכו כך.

עובדת סוציאלית

בשעה טובה מתחילה לעבוד אצלנו עובדת סוציאלית שמחליפה את נעמה שבחופשת לידה. לתיאום פגישה צרו איתה קשר ישירות **טלי 052-8108796**

גשם, גשם, גשם

מיום שישי 6.1 עד בוקר שבת 7.1.23 ירדו 8.5 מ"מ.

משבת עד יום א' 8.1.23 ירדו 1.6 מ"מ.

מיום חמישי 12.1 עד יום שישי 13.1 ירדו אצלנו 8.2 מ"מ.

בשבת 14.1 ירדו 9.5 מ"מ, ומראשית העונה ירדו אצלנו בסה"כ 126.5 מ"מ.

מעניין שכל הגשמים האחרונים ירדו אצלנו בימי שישי ושבת. יש לזה הסבר?

